

И се чу гръмка пъсень:

„Слава на Бога въ висинитъ, на земята миръ и въ човѣцитетъ благоволение“.

Свещеникътъ се показа на вратата.

— Братя, сестри и мили деца, рече той. На днешниятъ день, 7 януарий (25 декември по стария календарь) въ тоя часъ преди 1925 се е родилъ въ гр. Витлеемъ (въ Палестиня) въ една бедна овчарска пещеря Божия Младенецъ, нашиятъ Спасител Иисусъ Христосъ! Погледнете картина!

Цѣлиятъ народъ въ църква се раздвижи да може по-добре да вижда. Простигъ хора отвориха уста. Всички свѣщи блѣснаха съ най-голѣма свѣтлина. Сѣкашъ небето се отвори. Божествениятъ Младенецъ се показа въ своята ясличка ясно, като златното слънце. Челцето му голѣмо, бузкитъ му пълнички, очите ококорени, пеленакътъ гледаше спокойно цѣлия народъ и сѣкашъ му казва: миръ да имате всички! Имайте вѣра въ Бога, моя Отецъ! Бѫдете добри, кротки и милостиви!

И свещеникътъ подхвани:

— Ето нашия великъ учитель, нашиятъ избавителъ. Той се роди да спаси хората отъ тѣхните грѣхове. Още мъничекъ, той се показва много трудолюбивъ, уменъ и разсѫдливъ. На 12 годишна възрастъ отиде въ храма на юдеите. Тамъ се събраха много първосвещеници и учени хора. Юношата ги запита и тѣ него запитаха. Той отговаряше умно и право, а тѣ не знаеха какво да му отговорятъ. Тогава нѣкои се досѣтиха, че това дете не е като другите. То носи велика душа и е изпратено отъ Бога да научи човѣците на добро. Като порастна Иисусъ, почна да приказва на народа за Божиите закони. Натрупа се много народъ да го слуша. Дойдоха и деца, ала тѣ не мо-